

bindelse med prøveløsladelse og endt straffesoning. At lovforslaget så udspringer af de kapacitetsproblemer, der er i kriminalforsorgen og fængslerne, skal blot være noteret ved denne lejlighed.

Kristendemokraterne er altså positive over for intentionerne i lovforslaget om i højere grad at give mulighed for at anvende prøveløsladelse på visse betingelser. I særdeleshed er vi positive over for at kombinere tidligere prøveløsladelse med, at der i stedet aftales vilkår for samfundstjeneste.

Som det fremgår af flere hørings svar, er der imidlertid god grund til i forbindelse med behandlingen af lovforslaget mere generelt at vurdere noget for noget-politikken over for de indsatte i fængslerne samt forholdet mellem skøn og objektive kriterier, når det gælder vurderingen af en eventuel prøveløsladelse.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Efter at have siddet her under førstebehandlingen og lyttet til de fleste af de politiske partiers sådan umiddelbare stillingtagen til lovforslaget må jeg jo erkende, at jeg ønsker mig lidt tilbage til situationen for et par måneder siden, hvor vi sad og diskuterede de overordnede politiske principper i det, som det her lovforslag handler om, nemlig at give de personer, der sidder og afsoner i kriminalforsorgens institutioner, en mulighed for, hvis de gør en ekstra god indsats, eller hvis det ikke krænker retsfølelsen eller strider mod retshåndhævelsen, at komme ud på et tidligere tidspunkt og blive resocialiseret, få et forhold til deres familier igen, få en chance for at komme på fode igen.

De bemærkninger, der er faldet i dag, har været overordentlig kritiske. De har været så kritiske, at det nærmest lød, som om mange af partierne slet ikke brød sig om lovforslaget, men det er dog de fleste gange afsluttet med et par pæne ord til sidst om, at de overordnede principper kunne man såmænd godt tilslutte sig.

Kl. 18.10

Jeg håber på, at vi under behandlingen af lovforslaget kan få noget af den gode, positive stemning tilbage, for jeg tror rent faktisk, at samtlige partier i Folketinget er indstillede på, måske hver med deres indfaldsvinkel, at vi får den her mulighed etableret og også får en vel fungerende ordning. Det er med den indstilling, jeg også på regeringens vegne vil gå ind og være meget aktiv i udvalgsarbejdet, så vi får afklaret

mange af de spørgsmål, der har været rejst her i dag.

Jeg vil godt her allerede under førstebehandlingen tage fat på nogle af de problemstillinger, som er blevet rejst, og som jeg synes at man måske har overproblematiseret. Det skyldes måske også, at nogle af høringssvarene har været meget kritiske. Jeg synes ikke, at det er helt berettiget, at de har været kritiske, men så tager vi debatten.

Et af punkterne, som har været oppe at vende, har været spørgsmålet om, hvordan vi kunne sikre en ensartethed. Et af kritikpunkterne, og det er også det, jeg har hørt fra mange af Folketingets partier i dag, er, at man frygter, at der bliver en vilkårlighed, at der skabes en frustration, fordi det er fuldstændig tilfældigt, hvem der kan blive omfattet af denne her ordning.

Det synes jeg faktisk, ganske som fru Anne Baastrup påpegede, at vi har forsøgt at løse på en praktisk og hensigtsmæssig måde ved i første omgang at lægge administrationen centralt i Direktoratet for Kriminalforsorgen. Herved får vi en ensartet praksis, og får den kommunikeret ud med klare, enkle og let forståelige regler, som de så kan bruge ude i de enkelte institutioner.

Jeg må også allerede her under førstebehandlingen sige, og det tror jeg også at alle, der deltager i debatten i dag, ved, at vi her har at gøre med mennesker. Der er ikke to mennesker, der er ens, og hver evig eneste dag træffes der individuelle beslutninger ude på den enkelte institution. Det gør der, når der skal meddeles tilladelse til udgang, hvor det er de individuelle vilkår, den individuelle opførsel, der i sidste ende er afgørende for, om den person får den ekstra mulighed eller ej. Det kan vi ikke slippe uden om. Vi kan ikke lave firkantede regler, hvor alle bare bliver behandlet ens.

Jeg synes, at hr. Helge Adam Møller i sin indledning sagde det meget rigtigt, nemlig at formålet med det her lovforslag ikke er at lave nogle regler, som alle kan blive omfattet af. Formålet er rent faktisk det helt modsatte, nemlig at give et tilbud til dem, som har gjort en ekstra indsats, eller for hvem det giver mening at give en chance på et tidligere tidspunkt. Det her er ikke noget med lighedsmageri og med at give noget til alle. Det er et spørgsmål om at give nogle gode vilkår til dem, der er egnede til det.

Så må jeg sige til de mange, der har været inde på spørgsmålet om domstolsprøvelse, at det er noget, som vi har overvejet ganske grundigt. Jeg vil selvfølgelig også gerne være med til